

GULDLAN, n. 5. Bredvalsad guldråd.

GULDLETARE, m. 5. En, som letar efter guldmalm eller guldsand.

GULDLOCKIG, a. 2. Som har guldgula lockar.

GULDBLOD, se *Guldslagarlod*.

GULDÖSNING, f. 2. Se *Guldsolution*.

GULDMAKARE, m. 5. Se *Alkemist*.

GULDMAKERI, n. 5. Se *Alkemi*.

GULDPAPPER, n. 5. 1) Förgylt papper. — 2) Papper med guldfigurer.

GULDPJES, guldppjäs, m. 5. Arbetad sak af guld. [— piece.]

GULDPLÄTERAD, a. 2. *G. tråd*, med äkta guld pläterad koppartråd.

GULDRICKAD eller **GULDRICKIG**, a. 2. Som har guldfärgade prickar.

GULDPROF, n. 5. Prof, hvarigenom finheten af guld undersökes.

GULDPUDRA, se *Guldpudra*.

GULDPULVER, n. 5. Fint metalliskt pulver, som genom jernvitriol utfälles ur Guldsolution.

GULDPURPUR, guldppurpur, m. sing. (kem.) Förening af tennoxid med guld.

GULDREGN, n. 5. 1) (rom. myt.) Det regn af guld, hvori Jupiter förvandlade sig vid ett af sina kärleksäfventyr. — 2) (fig.) Ytterlig frikostighet, som bevisas någon. — 3) (fyrv.) Ett slags lyskula, som ger en svagt, rödaktigt fladdrande eld. — 4) (bot.) Se *Böntråd*.

GULDRIS, se *Gullris*.

GULDSALT, n. 5. (kem.) Förening af guldoxid med en syra.

GULDSAND, m. sing. Sand, som innehåller guldkorn.

GULDSKEDARE, m. 5. Arbetare, som skedar guld.

GULDSKEDNING, f. 2. Den förrättning, hvarigenom guld skedas.

GULDSLAGARE, m. 5. Handverkare, som förarbetar guld till bladguld.

GULDSLAGARHINNA, f. 1. Den fina hinna, som omgifver oxens blindtarm, på ett eget sätt beredd, för att användas af guldslagare till att lägga mellan guldbladen.

GULDSLAGERI, n. 5. 1) Inrättning med tillhörande verktyg och maskiner för gulds förarbetande till bladguld. — 2) Stället, der en sådan inrättning finnes. — 3) Konsten och färdigheten att förarbeta guld till bladguld. — 4) Sjelfva arbetet dervid.

GULDSLAGLOD, n. sing. Filspån af guld, hvarmed vid lödning guld- och silfverarbetare beströ fogningen.

GULDSMED, m. 5. 1) Handverkare, som förarbetar guld och silfver till hvarjehanda kärl och husgerådssaker, m. m. Kallas äfv. *Guld- och Silfverarbetare*. — 2) (nat. hist.) Insekt af Skalbaggarna, guldglänsande grön med små hvita fläckar; lever mest på blommor. *Cetonia aurata*. — *Ss. G-sarbete, -sbod, -sgesäll, -shandtverk, -shustru, -slärting, -sverkstad*, m. fl.

GULDSMEDSSTÄMPEL, m. 2. pl. — *stämpelar*. Stämpel, som guldsmeder äro skyldige att åsätta af dem förfärdigade arbeten.

GULDSMIDD, a. 2. Rikt beprydd med guld. *En g. uniform*.

GULDSOLUTION, guldsolutionschön, f. 3. (kem.) Lösning af guld i kungsvatten.

GULDSTEKEL, m. 2. pl. — *steklar*. Insekt af Steklarna, $\frac{1}{2}$ tum lång, grön, med guldglass. *Chrysis ignita*.

GULDSTICKAD, a. 2. Försedd med stickade prydnader af guldråd. — Äfv. *Guldbroderad*.

GULDSTICKARE, m. 5. o. — *KERSKA*, f. 2. En, hvars yrke är att sticka med guldråd. — Äfv. *Guldbroderare, Guldbrodös*.

GULDSTICKNING, f. 2. Stickning med guldråd. — Äfv. *Guldbrodering*.

GULDSTOFT, n. sing. Mycket fin guldsand.

GULDSTRECK, n. 5. Se *Gulddäder*.

GULDSTYCKE, n. 4. Mynt af guld.

GULDSTÅNG, f. 3. pl. — *stänger*. Fyrkantigt, omkr. 1 fot långt och 3 tum tjockt, gjutet stycke af guld, som kommer isynnerhet ifrån S. Amerika och Orienten, samt i denna form levereras till myntverken.

GULDSTACKA, f. 1. Se föreg.

GULDSTINKTUR, guldtinctur, f. 3. (farm.) En tillredning af guldsalter, fordom brukad som läkemedel. [— tinctur.]

GULDTRYCK, n. sing. Boktryck med guldfärg.

GULDTRÅD, m. 2. Tråd af guld, som erhålles derigenom, att långa uträkta cylindrar af nämde metall dragas genom allt finare och finare hål i en stålskifva.

GULDTYG, n. 5. Dyrbart tyg med iväfsda blommor, rankor och ränder af guld; äfv. tyg med inslag af guldråd.

GULDUR, n. 5. Fickur med boett af guld.

GULDVARG, m. 2. Se *Schakal*.

GULDVASKARE, m. 5. En, som vaskar guldsand, för att derur fränkilja guldkornen.

GULDVASKNING, f. 2. Vaskning af guldsand, för att derur fränkilja guldkornen.

GULDVERK, n. 5. Guldgrufva med tillhörande hyttor, der guldmalmen tillgodogöres. Kallas äfv. *Guldbergverk*.

GULDVIKT, f. 3. 1) Vågskål, hvarpå guld väges. *Väga på g.*, äfv. (fig.) ytterst noga betänka, t. ex.: *Väga sina ord på g. Köpa efter g.*, ganska dyrt. — 2) Tyngden af vissa saker, bestämd genom vägning på sådan vågskål. *Denna pjes väger tolf uns g.* — 3) Vigtlod, som beagnas till vägning på sådan vågskål. I denna bem. mindre brukligt.

GULDÄDER, f. 1. pl. — *ådror*. Bergåder, hvori guld finnes.

GULDÄLDER, m. sing. Brukas mest i bestämd form, och betyder då: den första lyckliga tiden af människoslägtets tillvaro, då människorna lefde i oskul och frid tillsammans, utan krig och tvistigheter, samt i öfverflöd på alla lefnadsbehof.

GULDÖRN, m. 2. Ett slags örn, 3 fot lång, näbben blåaktig med svart spets, tårna perlfärgade, hufvud och hals beklädda med långa, spetsiga, mörkt rödbruna fjädrar, rygg, skuldror och vingar svartbruna. *Falco chrysoëtes*.

GULFOT, m. 2. pl. — *fötter*. (pop.) Varg.

GULFÄRGA, v. a. 1. Färga (tyger o. d.) gult. — *Gulfärgande*, n. 4. o. *Gulfärgning*, f. 2.

GULFÄRGAD, a. 2. (egentl. part. pass.) Som har gul färg.

GULGRÅ, a. 2. neutr. — *grått*. 1) Grå, skiftande i gult. — 2) Af en färg, som utgör en lika blandning af gult och grått. — *Gulgråhet*, f. 3.

GULGRÖN, a. 2. 1) Grön, skiftande i gult. — 2) Af en färg, som utgör en lika blandning af gult och grönt. — *Gulgrönhet*, f. 3.

GULHANE, m. 2. pl. — *hanar*. Se *Käringtänder*.

GULHET, f. 3. Egenskapen att vara gul.